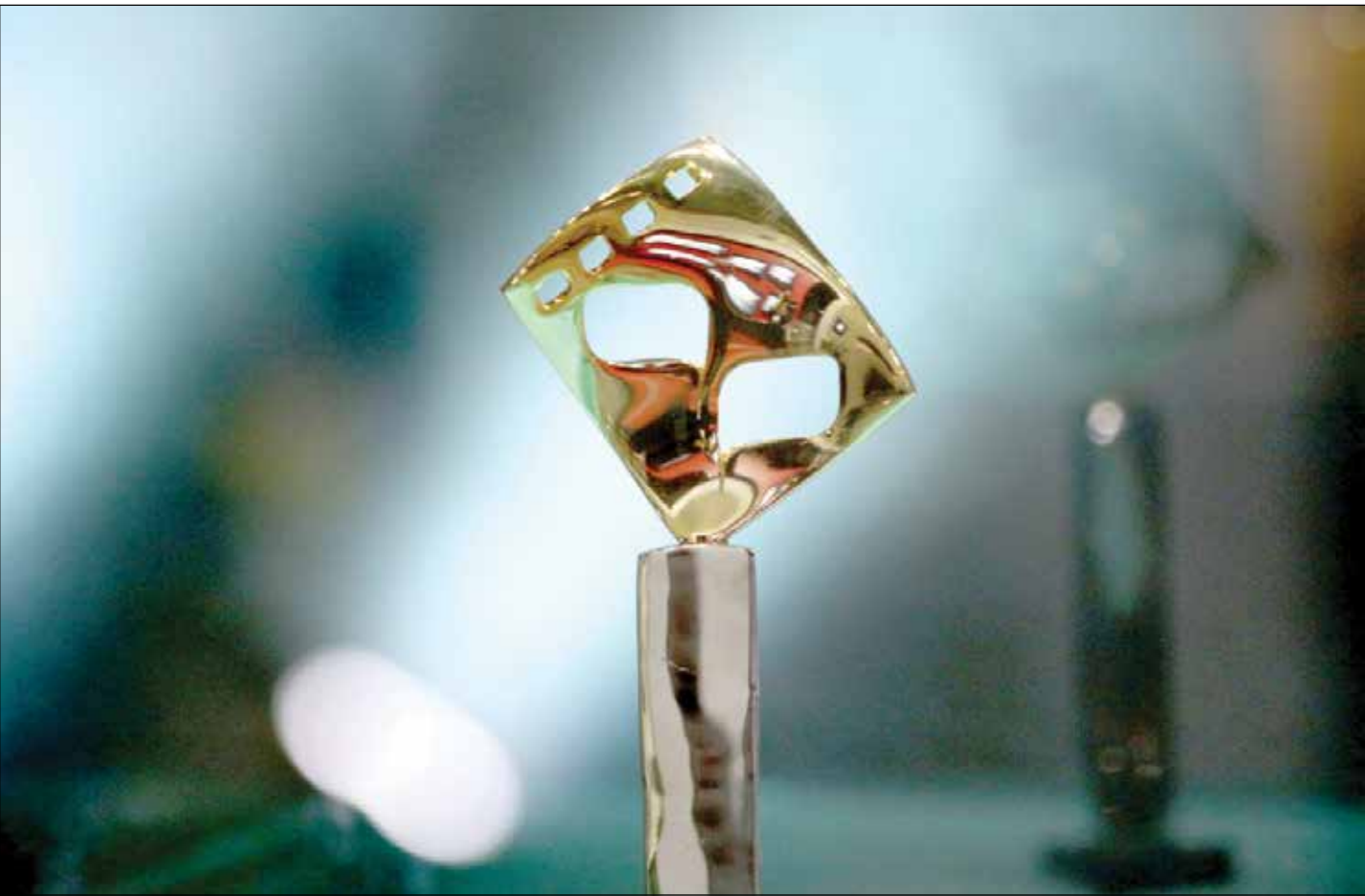

«**بومی گرایی در ژانر**» **حاصلی ندارد**

بدینی فیلمسازان به سیاستگذاری‌های جشنواره فیلم کوتاه تهران

فیلمسازان فیلم کوتاه معتقدند سیاستگذاری چهلمین جشنواره فیلم کوتاه تهران با رویکرد «بومی‌گراییی در ژانر» به دلایل مختلف نمی‌تواند حاصلی برای سینمای کوتاه داشته باشد. به گزارش خبرنگار ایلنا، جشنواره فیلم کوتاه تهران یکی از مهم‌ترین جشنواره‌های سینمایی کشورمان است که چهلمین دوره این رویداد در مهرماه امسال به دبیری مهدی آذرپندار برگزار خواهد شد.

این جشنواره سینمایی هر سال مورد توجه سینماگران عرصه فیلم کوتاه است و می‌توان آن را مهم‌ترین و تأثیر گذارترین رویداد سینمای کوتاه در کشورمان دانست که فیلمسازان مطرحی پیش از موفقیت در عرصه سینمای بلند اولین موفقیت‌های خود را در این جشنواره کسب کرده‌اند.

به دلیل اهمیت بالای این رویداد مطمئناً سیاست‌های جشنواره فیلم کوتاه برای همه سینماگران به خصوص سینماگران جوان حائز اهمیت است.

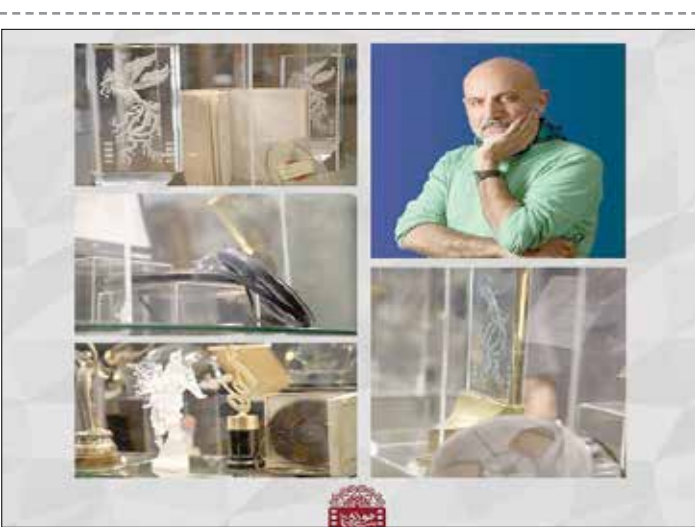
سال گذشته تمرکز دزایی از تهران، توجه به سینمای بومی و تنوع در ژانر مهم‌ترین سیاست‌های جشنواره فیلم کوتاه بود و امسال که مصادف با دومین سال حضور آذرپندار به عنوان دبیر جشنواره است، این رویداد توجه ویژه‌ای به موضوع ژانر دارد. آذرپندار در اولین نشست خبری خود تأکید کرد «بومی‌گرایی در ژانر» یکی از مهم‌ترین اولویت‌های چهلمین دوره جشنواره است.

در گفتگو با چند تن از سینماگران و فیلمسازان فیلم کوتاه درباره این سیاستگذار و اولویت‌های سینمای کوتاه گفتگویی داشتیم که در ادامه مشروح این گفتگوها را از نظر می‌گذرانید:

عکس‌های مخدوش شده سینمایی‌ها در حوض

اگر در یک سال گذشته گذر تان به موزه سینما افتاده باشد احتمالاً درون حوض و آبراه سراسری محوطه بیرونی موزه کاشی‌هایی را منقش به چهره‌هایی آشنا از بعضی ستاره‌های سینما را دیده‌اید؛ کاشی‌هایی که طراحی و جانمایی آن‌ها حتماً هدفی جز احترام و یادبود نداشته اما حالا شکل و شمایلی دیگر پیدا کرده‌اند.

به گزارش ایسنا، اگرچه در سال‌های گذشته عمارت قاجاری باغ فردوس در نزدیکی میدان تجریش تهران به یک پاتوق برای برداشتن عکس‌های یادگاری زیبا تبدیل شده اما پیش از هر چیز، یکی از مهم‌ترین مکان‌های سینمایی است که انبوهی از خاطرات و یادگاری‌های سینماگران

فیلم‌هایی که در تعریف ژانر قرار می‌گیرند را از دو جنبه می‌توان مورد بررسی قرار داد. این حمایت باعث می‌شود که فیلمسازان بسیاری به سمت استفاده از فضاهای بومی بروند و به همین دلیل از تهران خارج می‌شوند که این را می‌توان اتفاقی مثبت دانست اما وقتی واژه ترکیبی «بومی‌گرایی در ژانر» را می‌سازند واژه را گمراه می‌کنند و فیلمسازان را به حاشیه می‌برند. به نظر من باید قبل از اینکه سیاست‌ها مطرح شوند حداقل خود جشنواره با فیلمسازان سینمای فانتزی می‌شود در واقع مسئولان سینمای فانتزی را سینمای ژانر می‌دانند. به طور کل توجه به تنوع ژانر در سینمای ایران به خودی خود مزایا و معایبی دارد؛ به نظر من ژانر وجود ندارد در دوره گذشته شاهد بودیم که به دلیل توجه ویژه سه این موضوع طیف گسترده‌ای فیلمسازان به سمت ژانر رفتند اما چون شناخت، توانایی و حتی بودجه کافی در اختیار نداشتند فیلم‌هایی ساختند که دارای

معلومات‌های بصری فراوانی بودند و در موارد بسیار نادری بود که می‌شد فیلمی دید که فیلمسازش تعریف درستی از ژانر دارد. وی افزود: وقتی کلمه بومی‌گرایی را به ژانر می‌چسبانیم شرایط را پیچیده‌تر می‌کنیم و این باعث می‌شود که فیلمسازان به حاشیه بروند و معمولاً از آنچه که خودشان در عرصه فیلمسازی در ذهن دارند، دور می‌شوند. در سینمای کوتاه معمولاً منابع مالی است که مشخص می‌کند فیلمسازان در چه فضایی کار کنند و بهتر است مسئولان پیش از تعیین این سیاست‌ها حمایت‌های مالی را مدنظر قرار دهند و بعد به موضوع آموزش سیاست‌های خود فکر کنند. این کارگردان در ادامه تصریح کرد: حمایت از

درباره مسائل و موضوعات تکنیکی در سینما حرف می‌زنیم باید شناختی از آن داشته باشیم اما برای من وقتی این واژه‌ها از زبان مسئولان مطرح می‌شوند دیگر معنای خود را از دست می‌دهند و معمولاً ما دچار عقب‌گرد می‌کنند. حائمی تصریح کرد: به تجربه‌ای که درباره این سیاستگذاری‌ها داریم به نظر می‌رسد این واژه‌ها فقط تلاشی برای آلبوسانی نقاط ضعف و اشکالاتی که فراوان هستند و فقط توسط مسئولان مطرح می‌شوند تا کسی متوجه نشود که همه چیز زیر پوسته‌ی این ظاهر در حال نابودی است. فکر نمی‌کنم اصلاً مسئولان دغدغه‌ای برای سینما و به طور کل فرهنگ و هنر داشته باشند. وی افزود: آنچه که مرا به این نتیجه رسانده عملکرد مسئولان جشنواره فیلم کوتاه در سال گذشته است. سال گذشته اتفاقات تلخی در کشور رخ داد که برای همه غم‌انگیز بود به همین دلیل فیلمسازان از مسئولان درخواست کردند که جشنواره به لحاظ زمانی کمی دیرتر برگزار شود تا ما هم بتوانیم ناراحتی خود را از اتفاقات رخ داده نشان دهیم اما متأسفانه به خواسته فیلمسازان توجهی نشان ندادند. فیلمسازی که مدعی فعالیت در عرصه فرهنگ و هنر است نمی‌تواند نسبت به اتفاقاتی که در کشورش رخ می‌دهد بی‌تفاوت باشد و اصرار دارد حرفش را بزند، پس بهتر است اجازه داده شود تا حرف‌ها زده شوند. وی افزود: فیلمساز باید احساس کند که جشنواره متعلق به او است ولی مسئولان، جشنواره را متعلق به خود می‌دانند و حتی شنیدیم که سال گذشته دخالت مسئولانی در خارج از هیئت داوران، برخی برگزیدگان تغییر کردند و جایزه به افرادی داده شد که حتی نظرشان با مسئولان همسو بود. اگر ما مدعی

مسئولان جشنواره را متعلق به خود می‌دانند نه فیلمسازان

مسعود حائمی (کارگردان فیلم کوتاه) در گفتگو با ایلنا اظهار داشت: عنوان بومی‌گرایی در ژانر یک عنوان تکنیکال است که وقتی

هستیم که جشنواره متعلق به فیلمسازان

و اهالی هنر است پس هیچکس حق ندارد جشنواره را مال خود کند و من به عنوان یک فیلمساز وقتی متوجه شوم که جشنواره متعلق به فیلمسازها نیست دیگر علاقه‌ای به حضور در این رویداد ندارم.

توجه به ژانر تلاشی برای رسیدن به سینمایی خنثی است

امیرمسعود سهیلی (کارگردان و تهیه‌کننده فیلم کوتاه) اظهار داشت: ژانر در سینما جزو دغدغه‌های من است و پیش از اینکه آقای آذرپندار این دغدغه را مطرح کنند من در این عرصه فیلم ساختم‌ام و احساس می‌کنم تنوع در ژانر یکی از نیازهای سینمای ایران است اما به سیاست‌های مسئولان سینمایی در این زمینه خوش‌بین نیستم. سهیلی تصریح کرد: مسئولان سینمایی سعی دارند با این سیاستگذاری‌ها فیلمسازان را از سینمای اجتماعی به سمت سینمایی بی‌خطر و خنثی ببرند چون تصورشان بر این است که سینمای ژانر یک سینمای خنثی و بی‌خطر است درحالیکه در همین سینما هم ما با محدودیت‌های فراوانی روبرو هستیم. به عنوان مثال در سینمای وحشت آلمان‌ها و نشانه‌هایی به کار می‌رود که معمولاً در ایران نشان دادن آن‌ها با محدودیت مواجه می‌شود. این کارگردان تأکید کرد: به نظر می‌رسد مسئولان سینما احساس می‌کنند که ممکن است از سینمای اجتماعی ضربه بخوردند و سعی دارند سینما را به سمتی ببرند که فیلم‌هایی خارج از این حیطه ساخته شود. من نمی‌توانم به این دغدغه خوش‌بین باشم و از عملکرد مسئولان احساس می‌کنم که اصلاً دغدغه‌ای در عرصه هنر وجود ندارد و در این شرایط قطعاً ژانر و بومی‌گرایی در ژانر هم بی‌اهمیت خواهد بود. وی درباره مفهوم بومی‌گرایی در ژانر گفت: اما اگر نگاهی سازنده وجود داشت قطعاً از این سیاستگذاری استقبال می‌کردم و فکر می‌کنم سینمای ما به تنوع ژانر نیاز دارد اما معنای کلمه بومی‌گرایی در ژانر را نمی‌دانم و تا الآن چنین کلمه‌ای شنیده‌ام و ای کاش مسئولان پیش از اینکه این سیاست‌ها را مطرح کنند به تعریفی برسند و بتوانند منظور خودشان را هم به شکلی واضح بگویند، به همین دلیل اصلاً معلوم نیست که منظور از بومی‌گرایی در ژانر چیست و نمی‌دانم در این فضای مبهم قرار است چه محصولی مورد توجه قرار گیرد.

سهیلی خاطرنشان کرد: سال گذشته هم توجه به تنوع در ژانر از اولویت‌های جشنواره بود و در این دوره که حالا یک سال از این سیاستگذاری گذشته فرصتی فراهم است که ما نتیجه این سیاستگذاری را ببینیم و اگر حداقل ۵ یا ۶ فیلم با کیفیت در حیطه ژانر وجود نداشته باشد قطعاً مسئولان در این سیاستگذاری شکست خورده‌اند. این کارگردان در ادامه گفت: بهتر است مسئولان بدانند فیلمسازی که مثل من دغدغه ژانر دارد در این عرصه فعالیت می‌کند اما اینکه ما بخواهیم به زور فیلمسازان را به این سمت هدایت کنیم هم ژانر را خراب می‌کنیم و هم فیلمسازان را از مسیر خود به انحراف می‌کشانیم. هر سیاستگذاری باید کمک‌م و به مرور در عرصه فرهنگ و هنر پیاده شود و من اصلاً به این سیاستگذاری دوره‌ای خوش‌بین نیستم و فکر می‌کنم هدف فقط خنثی‌سازی سینمای است و مسئولان ما نمی‌دانند که حتی می‌شود فیلم ترسناک سیاسی ساخت.

آبراه مقابل موزه حک کردند. این اقدام در مقطعی با انتقادهایی همراه بود که چپرا چهره این هنرمندان روی زمین و به این شکل نصب شده است، بخصوص آنکه با پیاده‌روی مشاهیر هالیوود نیز مقایسه می‌شود که در آنجا هنر مندندان با ستاره‌ای حک می‌شوند. با این حال آنچه

آبراه مقابل موزه حک کردند. این اقدام در مقطعی با انتقادهایی همراه بود که چپرا چهره این هنرمندان روی زمین و به این شکل نصب شده است، بخصوص آنکه با پیاده‌روی مشاهیر هالیوود نیز مقایسه می‌شود که در آنجا هنر مندندان با ستاره‌ای حک می‌شوند. با این حال آنچه

اهدای گنجینه صداگذار پیشکسوت به موزه سینمای ایران

کتاب یا امضای زنده یاد «عباس کیارستمی» از جمله تندیس‌ها، دیپلم افتخار و یادگاری‌ها و جوایزی هستند که توسط این هنرمند برجسته در موزه سینما به یادگار گذاشته شد.

محمدرضا دلپاک طراحی و صداگذاری فیلم‌هایی همچون روز واقعه، بچه‌های آسمان، طعم گیلاس، رنگ خدا، میکس، زیر پوست شهر، باد ما را خواهد برد، باران، شب‌های روشن، بید مجنون، گیلانه، آواز گنجشک‌ها، خاک آشنا، جدایی نادر از سیمین، نارنجی پوش، فرشته‌ند، قهرمان، خورشید، آفساید، تولد یک پرنانه، لاتوری، مثل یک عاشق، شیرین، لامینور و … را بر عهده داشته است.

نگاره

لایه‌های پیچیده انتقام در «حیثیت گمشده»

حیثیت گمشده فرمول درستی را برای ساخت یک درام هیجان انگیز انتخاب کرد. سجاد پهلوان‌زاده بر خلاف اولین سریالش یعنی «سقوط» که پایانی قابل پیش‌بینی داشت در سریال دومش یعنی اصل را بر غافلگیری مخاطب در نقطه پایانی گذاشت و بر اساس همین اصل یک سریال با پایانی غیرقابل پیش‌بینی پیش روی مخاطب گذاشت.

در این رهگذر البته نباید نقش پررنگ پیش داستانک‌های قبل از تیتراژ را نادیده گرفت. در واقع فیلمساز با استفاده از این تمهید تلاش کرد جهان چند وجهی شخصیت‌های اصلی را در کوتاه‌ترین زمان ممکن برای مخاطب قابل باور کند تا در لحظه پایانی بتواند تیر خلاص را به ذهن مخاطب بزند. شاید این نوع از پردازش درام کارکردی معنایی می‌طلبد تا فیلمساز در لحظه پایانی به آنچه که می‌خواهد دست پیدا کند. اما در حیثیت گمشده بدون آنکه به وجود یک پرسشگر اصلی نیاز باشد قهرمان قصه در گودال انتقام خواهرش گرفتار شد تا به نوعی رو دست عجیبی در این بازی بخورد.

ایده استفاده از قمار روی یک بازی که مبتنی بر اعداد است و چیدمان آن نیازمند یک هوش لحظه‌ای است و این‌که همواره این‌طور نیست که هر کس زور بازویش بیشتر است می‌تواند برنده بازی باشد نشان می‌دهد فیلمساز به خوبی لایه‌های پیچیده انتقام را در شخصیت تهمنیه جمع آوری کرده است.

حیثیت گمشده البته به دلیل نداشتن وقت کافی و مینی‌سریال بودنش نتوانست در پردازش برخی از شخصیت‌ها موفق عمل کند. در واقع تهمنیه و انگیزه‌های انتقامش هیچ کارکردی در طول ۸ قسمت پیشین نداشت و به یکباره در قسمت پایانی شاهد آن بودیم که به خاطر حق خوری بردارش این کینه درون سینه خواهر ماندگار شده است. از سوی دیگر روند تبدیل شدن تهمنیه به یک زن اغواگر که می‌تواند یک تیم مافیایی را مدیریت کند و روحیه‌ای دارد که می‌تواند از قالب تهمنیه در بیاید و به شکل شازده خانوم تغییر حالت دهد انقدر جای کار داشت که می‌توانست در طول روند پخش سریال به تدریج به آن دست پیدا کند. اما عقیم ماندن این شخصیت در بی اثر ماندن نقطه عطف تلاطمی پایانی

سریال و بی وجه بودن انگیزه‌های انتقام تهمنیه بی‌تاثیر نیست.

حیثیت گمشده به ایستگاه پایانی خود رسید و ثابت کرد سجاد پهلوان‌زاده فیلمسازی را خیلی خوب بلد است و پله به پله پیشرفت‌های چشمگیری در سریال‌هایش شاهد هستیم. رشد این فیلمساز جوان از سقوط تا حیثیت گمشده هر هیچ کس پوشیده نیست و می‌توان نوید ظهور یک استعداد را در سینما می‌دهد. ضمن آنکه حیثیت گمشده ثابت کرد اساساً دلبستگی به چهره‌های مطرح در سریال سازی فرمولی است که همواره نمی‌تواند پاسخگو باشد و تیم تولید حیثیت با استفاده از چهره‌های جدید و کمتر دیده شده در سریال‌شان و به‌رهمندی از توانایی‌های مهدی حسینی‌نیا در قامت نقش اول به بهترین شکل بهره بردند و حیثیت گمشده را در زمره آثار ماندگار نمایش خانگی به ثبت رساندند.

حیثیت گمشده، با شعار «زخمی عمیق‌تر از انزوا» ضمن مرور برخی آسیب‌های اجتماعی، داستان یک تردید را به شکلی متفاوت، روایت می‌کند. در این سریال مهدی حسینی‌نیا، بهاره افشاری، الناز حبیبی، امیر نوروزی، بهزاد خلج، مهدی زمین پرداز، سرتاره پسیانی، رحمان باقریان، نادر فلاح، آرش فلاحت پیشه و آرشیدا درستگار به هنرمندی پراخته‌اند.

منبع: ایرنا

اخبار کوتاه

رونمایی از اولین پوستر بین المللی فیلم کوتاه «آوات دانیال»

همزمان با رونمایی پوستر بین المللی «آوات دانیال» به کارگردانی «یاسر قفقیه» این فیلم آسمانه صدور پورانه نمایش و حضور در جشنواره های خارجی شد. در خلاصه داستان این فیلم آمده است: پدر دانیال چندوقتی سه دلیل از کارافتادگی و بیماری خانه نشین شده دانیال مجبور است کار کند تا کمک خرج خانه باشد ولی با ملاقات مردی به نام بیات ...

سایر بازیگران: مهسامولائیان - محسن عباس‌پور _ حامد نوروزی -نیکي خالقی _ مرژه محمدی - علی مرثانی، نویسنده و کارگردان: یاسر قفقیه، مدیر فیلمبرداری: احسان رنجبر، تدوین: وحید بیطرفان، مدیر صدابرداری: داوود قلی‌پور، آهنگساز: محمد کلهر، مدیر برنامه ریزی و دستیار یک کارگردان: احسان کارآموز، طراح چهره‌پردازی: مهدی معینی، صحنه و لباس: هادی سالار ورزی، منشی صحنه: ملیحه منصوریان، عکاس: میثم مساح، تصویربردار پشت صحنه: هادی آسفندیاری، دستیار ۲ کارگردان: مهسا مولائیان، دستیار تولید: علی مرثانی، دستیارصدا: علیرضا رحمانی، دستیار گریم: فاطمه باقری، دستیار صحنه و لباس: شیر ناصریخت، دستیار تصویر:جواد رنجبر، دستتیار ۲ تصویر:امیرعباس طباطبایی، دستتیار ۳ تصویر:محمد امام گلی، دستتیار ۴ تصویر: سینا شفعی، نثار کات، آفشین امینی، حسین سعیدپور، مدیر روابط عمومی: مریم حضرتی، مجریان طرح: یاسین ستاری‌فر، عادل محمدی، مدیر تولید: سهیل طلائی و تهیه کننده: یاسر قفقیه

تفنگ‌های کارار در تئاتر شهر

نمایش «تفنگ‌های کارار» نوشته برتولت برشت و سه کارگردانی بهروز سروعلیشاهی از ۲۶ شهرپورماه در تئاتر شهر به صحنه می‌رود.

به گزارش روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، نمایش «تفنگ‌های کارار» نوشته برتولت برشت و به کارگردانی بهروز سروعلیشاهی از هفته آینده در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر به صحنه می‌رود.

«تفنگ‌های کارار» که بیشتر به نام «تفنگ‌های ننه کارار» در ایران شناخته می‌شود، درامی از برتولت برشت با محوریت جنگ داخلی اسپانیا و مقاومت آزادی خواهان اسپانیایی در برابر نیروهای متخاصم خارجی و دیکتاتوری «ژنرال فرانکو» است. برشت این نمایشنامه را در سال ۱۹۳۷ نوشت و اولین بار همان سال در پاریس به صحنه رفت.

بهروز سروعلیشاهی، دانش آموخته رشته تئاتر است و پیش از این نمایش‌های «بازی‌های کشتار» و «عبور» را در سالن‌های شهرزاد و مولوی به روی صحنه برده است. سایه کبیری، مهدی بازدار، مجید تیزرو، بهروز سروعلیشاهی، رضا صفری دربابی، فریبا بکلو و آرزو خلیلی در این نمایش ایفای نقش می‌کنند. این نمایش از ۲۶ شهریورماه ساعت ۱۹ و با قیمت بلیت ۷۰ هزار تومان، مدت زمان ۶۵ دقیقه در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر به صحنه می‌رود.

دبیر جشنواره «هم آغاز» تئاتر شهر معرفی شد

امیرموسی کاظمی به عنوان دبیر نخستین جشنواره «هم آغاز» در مجموعه تئاتر شهر معرفی شد.

به گزارش روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، با حکم سیدمحمد جواد طاهری، رئیس مجموعه تئاتر شهر، دبیری نخستین جشنواره مختص جوانان مستعد تئاتری با عنوان «هم آغاز» به امیرموسی کاظمی سپرده شد.

در متن حکم سیدمحمد جواد طاهری به امیر موسی کاظمی آمده است: خاستگاه هنر پیشرو، خلاقیت و نوخواهی جوانان مستعد است که اگر شرایط مساعدی فراهم شود، می‌تواند به بالندگی و شکوفایی هنر تئاتر بینجامد. نظر به شایستگی، تعهد و تجربه‌های ارزشمند جنابعالی، به موجب این حکم به عنوان دبیر هنری نخستین جشنواره تئاتر «هم آغاز» منصوب می‌شوید.

امیر موسی کاظمی نویسنده، کارگردان، روزنامه‌نگار و مدیر ستاد برگزاری نوزدهمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران مبارک، دبیر اجرایی نخستین جشنواره تئاتر هامون، مدیر اجرایی تماشاخانه هامون، مدیر ستاد سی و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، مدیر روابط عمومی پردیس سینمایی چارسو، مدیر عامل موسسه خانه هنر میرا، مدیر مسئول مجله تئاتر میرا، سردبیر روزنامه فرهنگی هنری صبا، سردبیر مجله چلچراغ، سردبیر مجله همشهری جوان و ... بوده است.

لازم به ذکر است فراخوان تئاتر «هم آغاز» به منظور شناسایی و حمایت مجموعه تئاتر شهر از هنرمندان مستعد کشور برای حضور مؤثر در فرایند تولید و عرضه آثار نمایشی نوگرا، تا ۱۲ شهریورماه آثار متقاضیان را دریافت کرده و به زودی بررسی آنها آغاز خواهدشد. زمان و سایر جزئیات این جشنواره به زودی توسط دبیر جشنواره اعلام می‌شود.